

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XV. évfolyam, 30 szám

2026. április 20

Falak nélkül

Az első komolyabb falat alighanem a Géza-Koppány-István hármias építette magyar honban. Következmény: az ország és a magyarság fennmaradt. Ezzel véget is vethetünk a „jó” fal teóriájának, mert az a fal, amit eleink triója összehozott, ma is áll, de az eredeti nemes cél ellenére (ne tiporjanak el bennünket) ma már kevésbé szolgálja a jövőt. Akkoriban az építők szerint a jót választotta el a rossztól (a Nyugatot a Kelettől), de mára a fal maradványa nem a csak jót és a rosszat, hanem embert választ el embertől, testvért a testvértől, a társadalmunk egyik részét a másiktól.

Az ezer év során nemegyszer tettek a falhoz, hogy megvédjék magukat, vagy azért, hogy elzárjanak másokat egymástól, néha pedig, hogy önmagukat zárják be. Ám előbb, vagy utóbb okafogyottá vált az építkezés, de lebontani ritkán akaródzott. Többségükkel soha nem érték célt, mégis falazgatunk manapság is. Majd görcsölünk, hogyan bonthatnánk le, miután kiderül, csak önmagunkat zártuk falak közé, akár védekeztünk, akár másokat szerettünk volna megvédeni. Akkor meg végképp, ha rosszindulatból álltunk kőművesnek.

A falazás tudományát már gyermekkorunkban elkezdtük tanulni, bár akaratlanul, majd nemsokára a lebontást gyakoroltuk. Ha sikerült, ha nem, mélyek voltak a nyomok, hiszen anélkül építgették körénk szüleink a falakat, hogy átgondolták volna a formát és a stílust – tényleg nyílegyenes falra van szükség, vagy inkább kanyargósra? Utóbbi mindig érdekesebb, néha nem is tűnik falnak. Mindenesetre újabb néhány év múltán mi csodálkoztunk rá, milyen ügyesen kerülgetik utódaink az otromba építményeinket. Jobbik eset volt, ha segítettünk is nekik a bontásban.

Jó sok éve már, hogy felnőttként építik sokan a falakat maguk, vagy mások köré, melyeken inkább csak átkiabálnak egymásnak. Így viszont nem lehet együttműködő kapcsolat, legfeljebb mérgezik egymást nagy-nagy szorgalommal. Nem volna jobb ismét bontani? Akár úgy, ahogyan fiatal felnőttként bontogattuk a felmenőink által épített falakat – örültünk a sikernek, talán még az építőket is elgondolkodtattuk kicsinyt. Mondjuk azért, mert a bontás után közelebb kerültünk egymáshoz. Nem lettünk egyformák, de megértőbbé váltunk egymás iránt.

Kezdjük újra a bontást! Nem feladva magunkat, ősi magyar szóval az identitásunkat, csupán megértőbbé válni, és közös célokat keresni a közös jövőnk érdekében. Mert a jövőnk így is, meg úgy is közös lesz.

Békességben, falak nélkül talán még szép is lehetne.

Dolhai József

Egyszer minden véget ér – még a nagyszünet is.

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 46. szám

2021. június 21

Nagyszünet után, szabadon

Legutóbb 2019. decemberében adhattunk hírt olvasóinknak közösségi rendezvényről, aztán hosszú, nagyon hosszú szünet következett. Elmaradtak kirándulások, oktatások, fárasztó és kevésbé fárasztó programok egyaránt. Szakszervezetünk, benne Záhony Területi Képviselő ugyan tovább végezte konkrétumokban is megnyilvánuló munkáját, de otthoni munka ide, virtuális tér oda, minden előnyükkel együtt sem pótolta a személyes találkozást, a közvetlen együttlételet. Mindennek területünkön az elmúlt héten lett vége, reméljük, nem átmenetileg!

Juhász Tibornak, a képviselő vezetőjének meghívója június tizenhetedikére invitálta a titkárokat, hogy végre személyesen beszéljék meg az elmúlt időszak történetét, és a jövőre vonatkozó kilátásokat. Tény, volt miről szólni a VSZ vezetőinek csakúgy, mint a meghívott munkálatóknak is. Mindezt a tuzséri faház alatt, de korántsem a Tisza közelsége miatt: sajnos a járványhelyzet oltottakra és oltatlanokra vonatkozó előírásai csak szabad téri rendezést engednek.

Juhászné köszöntötte a Titkári Testületet, tájékoztatást adott az elmúlt időszak érdekvédelmi tevékenységéről, és szólt a Terület taglétszámáról is. Megtudhattuk, az elmúlt tíz év átlagában a csökkenés nagyrészt arányos a dolgozók létszámának csökkenésével, köztük az egyre nagyobb számú nyugdíjazásokkal – és tegyük hozzá, hogy országos összehasonlításban sem rosszak a számaink. De az újfelvelelések körében javítani kell a tagszervezés hatékonyságán.

Az ideai rendezvénytervünkben egyelőre július 24-re a horgászversenyünk szerepel (VSZ-tagoknak, és közeli családtagjuk számára), augusztus végére a területi oktatásunk Berekfürdőn, és szeptemberre a családi napunk, melynek idejét később kell pontosítani. Juhászné beszámolt a berekfürdői üdülők tavalyi pénzügyi eredményéről, az elvégzett fejlesztésekről, és szólt az ideai tervekről is.

A Testület megerősítette több, korábban elektronikusan meghozott döntését. Az egyik a berekfürdői üdülő költség-hozzájárulási díjának ötszáz forintos emelése – tény, hogy az újraindulás óta nem volt

emelés, tehát csupán a megnövekedett költségek beépítése történik (3/2021. sz. Határozat). És szavaztak a titkárok további két korábbi döntésükről: a Titkári Testület a Forgalmi Szakmai Képviselő támogatásával Grunda Zsolt alapszervezeti titkárt javasolja Arany Jelvény kitüntetésre (01/2021. sz. Határozat). Valamint arról, mely alapszervezetek dönthetnek idén két darab Elismerő Oklevélről – kettőről, hiszen tavaly a járványhelyzet miatt nem történt ilyen elismerés odaítélése (2/2021. számú Határozat). Végül itt is megtettük felhívásunkat Gyüre Csaba tagtársunk javára, akinek egy tűz miatt a háza lakhatatlanná vált.

HUMORSAROK

HELYFÜGGŐ (LÖVÉS)

A negyvenéves osztálytalálkozón a férfiak közt a legfőbb téma a potencia.

- Neked hogy megy? – kérdi az egyik.
- Kösz, elég jól. Hetente kétszer.
- Na, jó, de otthon?
- Otthon? Sehogy...

FA (LÖVÉS)

Robin Hood a halálos ágyán fekszik. Odahívja a családtagjait és közli: utolsó kívánsága, hogy még egyszer lőhessen az íjával, és ahová a nyíl vessző leesik, ott legyen a végső nyughelye. Így történt, hogy Robin Hoodot a szekrény tetejére temették...

NO (LÖVÉS)

Külföldre telepített hírszerzővel történő kapcsolatfelvétel céljából megbízottat küldenek. A találkozó egy kellemes légkörű, diszkrét világítású bárban jön létre. A hivatalos megbeszélést követően – mivel a "külhonos" kolléga egy gyönyörű nő – a férfi rátér az asztal alatti manőverezésre. Ekkor azonban mély, enyhén bűgő hangú figyelmeztetést kap:

- Ha hozzáér, szeme se rebbenjen...